

Дерев'яний посуд
зберігається багато
оздоблених різьбою чу-
мацьких маж, саний,
форм до витискання
медяників та іншого со-
лодкого печива, різно-
манітних різьблених
архітектурних деталей
тощо.
Особливе місце по-
сїдає селянська різьба —

лі легко піддаються обробці.
Столи, ліжка, мисники, посуд
прикрашали візерунками. Вирізали їх
спеціальними різцями, тому і назива-
ли таку прикрасу різьбою. Відібрали

У гірських районах Карпат, бара-
тих на ліси з різними породами де-
рев, різьба по дереву та художне
випалювання успішно застосовува-
ли для оздоблення будинків, пред-
метів побутового та мисливського
призначення, знарядь праці та пред-
метів господарського інвентарю.
Різьбили на всіх породах дерев, але
основним матеріалом, який викорис-
товували для створення різьблених
предметів, була деревина явора. Його
основні властивості відповідали ви-
могам різьбярів. Також використовув-
вали такі породи дерев, як клен,
слива, горіх, груша, вільха, тис, кедр.
Вони мають гарний природний колір
і легко піддаються обробці.

це і сама хата, а також різьблені меблі
(столі, скрині, стільці, лави, тапчани
тощо). Узаралі в старовинну українці дуже
любили прикрашати різьбою свої хати
і подвір'я.

Різьба по дереву, різьбарство були
дуже поширені на Гуцульщині.
Різьбарство було поширене на Гуцульщині.

два знищені. Але зніщити зовсім те, що
є у душі українського народу, не можна.
Різьбарське мистецтво, як побутове,
так і церковне, було широко розповсю-
джене на Україні, навіть по найгілших
кутках. У музеях Києва, Львова, Мирго-
рода, Хорла, Сміли, Сум та інших міст